

UCHWAŁA NR XXXV/303/2026
RADY GMINY JASŁO

z dnia 23 czerwca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Jasło

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 662) w zw. z art. 227 i 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), Rada Gminy Jasło po rozpatrzeniu skargi na działalność Wójta Gminy Jasło, **uchwala co następuje:**

§ 1. Skargę na działalność Wójta Gminy Jasło wniesioną przez _____ w dniu 19 maja 2026 r. uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska przedstawionego w §1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Jasło, zobowiązując go do zawiadomienia Skarżącego o podjętej uchwale.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Jasło

Krzysztof Brągiel

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2026 r. Skarżący złożył do Rady Gminy Jasło skargę na działalność Wójta Gminy Jasło, w związku z brakiem działań Wójta związanych ze wstrzymaniem użytkowania terenu działki o nr ewid.

W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, że w wyniku zgłoszenia zamiaru budowy wiaty na działce o nr ewid. Starostwo Powiatowe w Jasle wydało w dniu 6 października 2023 r. zaświadczenie informujące, że brak jest podstaw do wniesienia sprzeciwu na budowę wiaty wolnostojącej nad stanowiskami strzeleckimi na terenie działki o nr ewid.

położonej w Skarżący wskazał przy tym, że niniejsze zaświadczenie upoważnia do rozpoczęcia budowy po uzyskaniu przez inwestora ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy oraz zgodności zgłaszanego zamierzenia budowlanego z tą decyzją. Dalej Skarżący wskazał, że na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w przypadku budowy bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy wójt, burmistrz, albo prezydent miasta może w drodze decyzji nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości wstrzymanie użytkowania terenu. W ocenie Skarżącego, pomimo otrzymania ww. zaświadczenia do wiadomości i wybudowania w 2024 r. na terenie działki o nr ewid. wiaty nad stanowiskami strzeleckimi bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, Wójt Gminy Jasło nie podjął żadnych działań w związku z naruszeniem przepisów prawa.

Po przeprowadzonej szczegółowej analizie przepisów prawa, zalegających w Urzędzie Gminy Jasło akt sprawy, jak również uzyskanych wyjaśnień od pracowników Urzędu Gminy Jasło, Komisja Skarg Wniosków i Petycji ustaliła jak niżej:

Zgodnie z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 538), w przypadku zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, o którym mowa w [art. 30 ust. 1b](#) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, z wyjątkiem zmian zagospodarowania terenu, o których mowa w [ust. 2](#) i [2a](#), bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości:

- 1) wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, albo
- 2) przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania.

Jak przyjmuje się w doktrynie, zgodnie z nowym brzmieniem art. 59 ust. 3 w przypadku zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy zmiana zagospodarowania nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, bez uprzedniego uzyskania decyzji o warunkach zabudowy wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy albo przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania (T. Tymosiewicz [w:] *Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz*, red. J. H. Szlachetko, K. Szlachetko, Warszawa 2024, art. 59.).

Również w judykaturze zwraca się uwagę, że zmiana zagospodarowania terenu winna być rozumiana jako funkcjonalne przekształcenie terenu, a zatem jako określone działania faktyczne,

podejmowane samowolnie i bezprawnie (np. bez uprzedniego uzyskania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy). Zatem art. 59 ust. 3 u.p.z.p. ma zastosowanie wyłącznie w przypadku zmiany zagospodarowania terenu niezwiązanej z wykonaniem robót budowlanych lub zmianą sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. Pojęcie samowoli urbanistycznej, o której mowa w art. 59 ust. 3 u.p.z.p., nie może być utożsamiane z budową obiektu budowlanego wymagającą zgłoszenia lub pozwolenia na budowę, czy zmianą sposobu użytkowania obiektu budowlanego. W razie samowolnej zmiany zagospodarowania terenu polegającej na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a nadto zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, bez względu na to, czy nastąpiło to na terenie objętym planem miejscowym, czy też nieposiadającym planu, właściwy organ (organ nadzoru budowlanego) wyposażony został w uprawnienie do zastosowania środków prawnych likwidujących samowolną zmianę zagospodarowania terenu, o których mowa w art. 48-51 i art. 71a p.b. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 10 października 2024 r., sygn. akt II SA/Gd 245/24).

W świetle wskazanego wyżej przepisu, poglądów doktryny oraz stanowiska judykatury należy wskazać, że art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym odnosi się wyłącznie do tych przypadków samowoli urbanistycznej, dla której nie jest wymagane pozwolenie na budowę albo zgłoszenie robót. Z treści skargi wynika natomiast, że zamiar budowy wiaty na działce o nr ewid. był poprzedzony zgłoszeniem do Starosty Jasielskiego. Stąd też art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie ma zastosowania w analizowanym przypadku.

Mając powyższe na uwadze, skargę należy uznać za bezzasadną.

Jednocześnie informuję, że art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.